

encara com nom d'una alqueria assolada. SSiv. li dedicà un llarg article, p. 173, on en dona altres cites de 1257, 1287, 1289 i 1301.

Com que tot allò és terra de vinyes, i hi passava el riu de l'Algar, baixant a desembocar prop de Callosa, i amb aigua per al molí d'Elca, crec que el nom vindrà de l'àrab *karmu-n nābr* 'el vinyer del riu' amb dissimilació *m-n>b-n*, ajudada per l'etim. pop. 'carboner, -era'.

## LLANGUARD

*Puigllanguard*, muntanya del terme de Pardines (Ripollès); oït *pujànguàrt* allí. Cor. 1935.

## HOMÒNIMS I PARÒNIMS

*Putéolo de Longovardo*, pou o lloc antic del terme d'Olèrdola (Alt Penedès), documentat l'any 991 (Miret, *TemplH.*, 32).

*Llanguardi*, partida del terme de Visalibons (Alta Ribagorça) (XIX, 69) deu ser del genitiu del NP (en doc. de 1023, infra).

*Llongard*, cognom d'un prevere de Prats de Molló en l'any 1642 (*Llibre Roig* de Prats de Molló, fol. 8; XXIV, 47.12).

Com a NP el trobem documentat: 978: *Llonguardus* (Abadal, *Pall i Rib.* núm. 241); 979: *Langoardo* (*ibid.*, 256); 1023: *Longoardus de Terroco* (M. Duque, *Ovarra*, 102.31); c. 1023: *Galindo Languardi* (*ibid.*, 126.16); 1032: *Languardo* (*BABL* VIII, 421); 1066: *Mironis Languardi* (*Cart. St. Cugat*, II, 326).

*ETIM.* NP germànic format compost amb *-WARD* (arrel molt productiva en germànic), i *LANG-* (9 noms documentats en Förstemann), en part adaptat al seu equivalent llatí *LONG-*. J.F.C.

*Llania*, *-nies*, *-nillo*, V. *Llana*

## LLANSOL, LLANSOLA

NL i sobretot cognom valencians. És conegut sobretot com distingit llinatge valencià. Francesc *Llansol* de Romani, Mestre de l'Orde de Montesa, 1535-1593 (*GGRV*, Val., 366); i era el nom dels posseïdors de Torrella de la Costera, en els SS. XVI-XVII (SSiv., *GGRV*, i Lapeyre).<sup>1</sup> La *La Llansola* és una pda. i casa en el te., justament, de Montesa, dret al S. de la vila, entre el riu Canyoles i la via del carril, (XXXII, 36.6, 38.02x38.55). El cognom *Lançola* és freqüent a CastPna. (7 casos, el 1588, Traver, *Antigs. Cast. Pna.*, p.457).

És d'origen àrab: un de tants casos de moros xativins, que foren acceptats, en la capitulació, per Jaume I, i fins ennoblits. De l'àr. *al-'ansûl*, plural de *nasal*, mot ja clàssic de l'arrel *nsl* 'engendrar':

«progenies» *RMA*. i *PAlc.*, que registra el pl. *ançûl* amb les definicions «generación», «generación venidera», «generación como linaje», «género por linaje noble» (266a6.1b).

<sup>1</sup> El *DAG.* troba el cognom *Llansol* a Bna., i un Johan *Llansol* en un doc. de 1315 en el poble i fortalesa fronterera de Salses (*RLR* XXX, 269), però devien ser immigrants valencians, car no hi ha notícia enlloc més d'aquest cognom.

*L(l)àntera*, V. *Llàntia*

## LLÀNTIA

<sup>15</sup> *La Llàntia*, partida del terme de Juneda (Garriques) (J. Segura, *BAEC* XII, 254).

*PARÒNIMS:* *La Lantera*, vinya documentada en el *Capbreu* d'Argelers, 1292 (*Cerca*, 38) amb probable accent *Làntera*.

<sup>20</sup> *ETIM.* Mn. Joan Segura informa que el producte dels camps de *la Llàntia* de Juneda es destinava a alimentar la llàntia del Santíssim. *DECat.* v, 75b18-25 demostra que Llàntia prové d'una variant \**LANTĀDA* alteració del ll. *LAMPAS*, *-ĀDIS*, 'llumenera' sota la influència del llatí *LANTERNA*, influència que en la forma de 1292 es fa sentir també en la *-r-*: provinent de *làntera* amb *-r-* en lloc de la *-D-* de *LAMPĀDA*.

<sup>30</sup> *Llantó*, V. *Llautó*

## Els LLAPAIONS

<sup>35</sup> Zona de muntanya al NNO. de Denui, Alta Ribagorça, a la partida de Comal-arrugues.

*PRON. POP.* els *lapaçons*, oït a Castanesa l'any 1985 i a Denui mateix el 1991.

<sup>40</sup> *DOC. ANT.* És possible que es referixi al mateix topònim l'hàpax *Lapagone*, d'un document del S.X; 903: «De ipso *Lapagone* usque in ipsa ---» (*Cart. d'Alaó*, doc. 80).

Sobre la correspondència fònica entre *Lapagone* i *lapaçó* no hi pot haver dubte: és freqüent en la documentació medieval, llatina o cat., que una *g* sigui notació d'un so palatal com *ġ*. I pel que fa a 'a representació per *L-* del fonema palatal en principi de mot, es pot acudir als treballs<sup>1</sup> de Joan Coromines.

<sup>50</sup> Si no es tractés del mateix indret, el nom al·ludiria a un homònim molt proper. Els mateixos *Ansalonis* i *Dachonis* (testimonis), el mateix *Teudilanis* (comprador) i el mateix *Kardellus* que actua com escriba, reapareixen en un document de venda d'una peça de terra de *Miravet*, uns 10 k. al SSE. de Denui, prop del marge dret del Valira de Castanesa.